XII. évfolyam. Vasárnap, 1918. november 17. 46. szám.

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön
ide intézendő az a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemű megrendelések.

Háborus közgazdaság.

Mikor a szabad verseny elve bevezetett a gazdasági életbe és létrehozta a kereskedelmi és általában a forgalmi életnek gyors, szabatos és lendületes mai járását; midőn a fejlődés ezer intézménye szegődött a kereskedelmi, ipari és gyár-üzem szolgálatába, nem gondolt az emberiség arra, hogy bekövetkezhetik egy olyan véres idő, mikor a hazafiság, a közérdek, a nemzeti jólét nevében minden ember szent kötelessége lesz, a szabad verseny kíméletlen, de tulajdonképen az egész ragyogó szines modern élet-alapját megvető tételeinek és gyakorlati megnyilatkozásának enyhítése, sőt igen sok terrenumon a verseny teljes monopolizálása.

Ez az idő ime most bekövetkezett, a világháboru harmadik esztendejében az emberi fogyasztási szükségletek és az azok kielégítésére szolgáló legfontosabb árukra nézve szigoru törvények és rendeletek függesztették fel a szabad versenyt. Az ármaximálások révén és az emberek legforróbb óhajtása az lenne, hogy ez a gazdasági absolutizmus, ez az elméletileg végtelenül nagy visszafejlődést jelentő rend a piac minden cikkére nézve életbe léptessék.

A világháboru szenvedéseiben megmorzsolódott emberiség kényszerhelyzete idézte elő ezt a realisos irányzatot, a kizsákmányolt nyomorgó emberiség, amelynek mindennapi kenyerét fenyegeti a kapzsiság, elvadultság sorozatos visszaéléseinek folyton ismétlődő gonoszsága.

Azt az elvet, hogy »Leben und Leben lassen« amelyet az emberszeretet a szabad verseny egyetlen korlátozásául állitott fel, a kinálat brutalitása, embertelensége, cinizmusa és vakmerősége sok esetben megsemmisitette. A falusi kertekben megtermett és semmi kulturát nem igénylő alma darabjáért 30 fillért, egy tojásért 40 fillért, egy drb. burgonyáért 2 fillért merészel követelni attól a középosztálytól kaján vigyorgással a teljesen kulturátlan falusi paraszt, aki minden ügybajában kézcsókoló alázattal könyörgi ennek a művelt, de most az inségtől szinte vacogó fogu nemzetfenntartó rendnek támogatását.

Minden háborus drágaság alatt roskadó ember legkomolyabb meggyőződése, hogy e kapzsiság ellen meg kell védeni a piacot és requirálni kell minden értékesithető és értékkel biró árucikket, mert a most piacunkon garázdálkodó, szinte a saját zsirában vergődő 1000 koronásokat az asztalfiában tartó ingatlanokat hallatlan áron vásárló, de a mellett kegyetlen, szük marku és kíméletlen emberekre, nem szabad végkép reá szabaditani azokat a didergőket, akik készpénzen juthatnak csak eledelhez.

Minden óhajtásunk arra irányul, hogy bürokratizálódjék a háboru tartamáig minden, ami az élethez szükséges. A központok, mint egy teljes átölelő gyürü, vegyék körül a magyar forgalmi életet, mert a Hinterlandban nyugodt jólétben élő emberek közül igen sokan vannak rosszak, kegyetlenek, szegény embertársukat a kétségbeesés halálvölgyébe vonszoló Shylokok, akiket csak a háborus alkalmi törvényhozás legstatarialisabb rendelkezéseivel lehet megfékezni. A szabad verseny tételét moralis gazdasági üzem nem egymást fojtogató és embertársainkat a véginségbe kergető brutalis kapzsiság számára teremtette a tudomány és az élet.

TARCA.

A régi dalokból.

Dalok egy asszonyhoz.

I.

Hogy szép kegyed, azt mindenki tudja,
rózsaerdők közt halad az utja;
azt is tudjuk, hogy jómodu nagyon,
a szépségéhez kell is a vagyon;
azt is tudjuk, hogy a férje [illegible]
nem elragadó biz' szegenyke,
— valaki gunyosan nevet —
kiváló asszony kegyed . . .

II.

Udvarlója az van, temérdek,
köztük báró is van talán;
van köztük délceg, pirosarcu
s van ábrándozó halavány.

Mind leroskadtak lába elé,
mind könyörögtek kis kegyed, —
de egy kopottas bus poétát
nem látott terdelni kegyed.

Az a gyerek, mig beszivta
a bűvös parfüm illatot,
a lelkében feltünni látott
egy szerény, kicsiny ablakot.

Az ablaknál egy karcsu lány áll —
ruhája neki hófehér;
a szeme, az a tiszta szempár
egy egész lyrai költemény.

III.

Odaadom ha kivánja
rózsáit a kertemnek,
odaadom a dallamát
csengő-bongó versemnek.

Megirom a szépségének
fellengző bókját,
megirom, hogy hogyan esdik
elepedve csókját.

Megirom, hogy könnyü gigje
chick, párisi fajta;
megirom, hogy gyönyürü
a princess-ruha rajta.

Csak az egyet meg nem irom, —
hogy kegyed az álmom,
mert ha irom — higyje nagysád
perfiddé kell válnom.

IV.

Fényképek az asztalomon.
lenge ruhás delnők,
nincsen közöttük — higyje el —
nőegyleti elnök.

Formás boka, fehér kebel,
kellemes meg szép is,
ily alakokkal van tele
a modern poesis.

A fiókomban rejtve mélyen
egy kopott lányarckép fakul,
beszélhetne az ifju kornak
tavaszi bájos álmirul.

Remegő kezem a zárját
csak imádkozva nyitja ki,
a tiszta fajdalom percében . . .
— jaj, meg ne lássa valaki.

„Felicián-est Czelldömölkön.“

Lesznek olvasóink között, akik azt mondjak: régen volt, ez nem ujság. Részben igazuk van, nagyobb részben nem. Mert a szépre és jóra emlékezni évek mulva is jó és kellemes: mennyivel inkább arra, ami másnak is tetszik! Kellemes élvezet volt P. Felicián hangversenye azoknak, kik hallották; kellemes *lett volna* azoknak, kik szerették volna hallani, de — elszámitották magukat.

Fenti cimmel egy tárcának beillő közlemény látott napvilágot a Veszprémi Hirlapban, mely talán minket jobban érdekel, mint a veszprémieket. A cikk szerzőjének, a kitünő tollu *Szentgyörgyi* Ignác külsővati plébános urnak szives engedelyével a közleményt itt adjuk:

Bizonyára nem én vagyok az egyedüli, aki csalodott P. Felicián gyermekkarában. Persze ez a csalódás nagyon is kellemes volt, amilyent másnak is, magamnak is sokat kivánok az életben. Nem akarok kritikát irni róla, csak annyit, hogy elbüvölve hallgattam azt az élő sipokból összerótt angyali orgonát, melyen P. Felicián játszott. Jaj de szépen játszott; nem egyhamár megy ki a fülemből.

Csoda-e, ha a hangverseny után Pápáról hazamenve falumba, nem tetszett se az uj orgona, se a hivek, se a magam éneke. Vegtelenül tökéletlennek, silánynak éreztem, mely érzékeny bántalmára volt rövid egyóra alatt elkényeztetett izléseinnek. (Istenem, milyen hamar rajtakap az ember a tökéletes szépen, ha megizlelheti. Értem, hogy az üdvözültek gyönyörüsége az égi szinfónia végtelen édessége.)

A faluban mindenkinek a Felicián-karról beszéltem s ugy látszik hatással, mert akik nem jöttek el Pápára meghallgatni, a czelldömölki hangversenyre kivánkoztak. Jó magam se idegenkedtem a gondolattól, hogy Pápa után Czellbe is átugrom és ujra végigélvezem.

Csak az volt a hiba; nem tudtuk a hangverseny idejét. Mást irtak a lapok és mást mondogattak egyesek. Hogy bizonyosat tudjak, kimentem a vasutra s megkérdeztem dróton a czelli állomást, hogy mikor énekel a Felicián-kar?

— Nem tudjuk. — volt a válasz.

Az ekkor érkező vonattal váratlan vendégeim érkeztek; rég látott kedves barátom és neje.

— Kitünő, hogy kinn vagy, — mondotta barátom.

— Valami Felicián-kár iránt érdeklődtem. Barátom, valami fölséges, te olyat még nem hallottál.

— No és mikor lesz a hangverseny Czellben? — tudakolja barátom neje.

— Az a baj, hogy magam sem tudom.

— És ha megtudja, mi is meghallgatjuk.

— Nagyon helyes, meg fogom tudni.

Aznap temetés volt a faluban és Czellből is jöttek rokonok, vasutiak. Mi sem volt könnyebb, mint ezektől megtudni a hangverseny pontos idejét.

— Igen-igen tudok róla, — mondotta egy váltóőr. Ma este kilenc órakor lesz a Griff-ben.

— Bizonyos?

— Kérem, nem mondanám.

Bravó! Tehát az ujságok rosszul irták, mások is rosszul mondták, mert se ekkor, se akkor, hanem ma este 9 órakor lesz a Griffben. Ott leszünk, bizonyos. Mintha már ott is volnánk.

Temetés után sorba szaladtam a Feliciánlázban égő házak lakóit, hogy ma este 9 órakor a Griffben!

— Igazán? Bizonyos?

— Na kérem, ha én mondom.

És sok házban megindult a sürgés-forgás, készülődés. Először a korai vacsorához, aztán a — toalettheż.

Mi is barátommal kiborotválkoztunk és szerény korai vacsora elköltése után kisiettünk az állomásra. Ekkor már kinn voltak a többiek, hölgyek és urak vegyest.

A téma állandóan P. Felicián volt. Közben elég türelmetlenül vártuk a vonat idejét. A vonat késett. Más sem kellett! A nők legtöbbje reszketett az idegességtől.

— Nekem soha sincs szerencsém ilyesmihez, — igy az egyik. Meglátjátok csak a felire érünk!

— Pedig egy hangot se akarok elmulasztani belőle. Pukkadjon meg a Máv., ha a »Békehan-verseny« nélkül kell hazajönnöm, — pattogott egy másik.

— Türelem hölgyeim, nem lesz semmi hiba. A Griff a vasut mellett van. Alig, hogy kiszállunk, máris benn vagyunk a hangverseny termében. — Ahune, már füstöl.

A vonat csakugyan füstölt, mintegy igazolásul annak, amit az imént mondottam. Beszálláskor találkoztunk a temetésről hazatérő czelli vasutiakkal. Ők is a hangversenyre sietnek, — mondta a váltóőr.

Czellben boldogan léptünk ki az indóház előtti térre. Ekkor már meglehetős sötét volt. Első tekintetünk a Griffre esett. Féltünk, hogy igen sokan lesznek s egyáltalán be sem férünk, vagy kényelmetlen helyünk lesz. Állnunk kell mindvégig a nagy melegben. Feltünt azonban, hogy a Griff előtt, eltekintve egy-két pálinkázó katonától, az életnek nyoma sincs.

— Bizonyosan megkezdődött már.

— Már javában folyik.

— Akárhogy van, bemegyünk és

— Slussz! Előre, én leszek az első század szakaszvezető. Belépek.

— Holl kell kérem jegyet váltani? — kérdem egy pincérlánytól.

— Micsoda jegyet?

— A Feliciánhangversenyre.

— Az már elmulott.

— Ma d. u. 3 órakor volt a nagyteremben. Eddig már Répceszentgyörgyön énekelnek a püspöknek, meg a sebesültjeinek.

Szédelegve tértem vissza. A többiek ép most akarták belépni. Eddig a hölgyek egymás toalettjét igazgatták a kapuban. Egy szót sem szóltam, csak áttörtem magam köztük és odább mentem.

— Hová mégy? Hova tetszik menni? — kiabálták utánam.

— Haza. . .

Hogy micsoda idegrándulások mutatták az arcokon a meglepetésnek, ijedtségnek, boszszuságnak, haragnak gyorsan változó egyvelegét, annak elképzelését az olvasóra bizom. Az én gyors pillantásom megrögzitette s ha visszaidézem, most is borzongok tőle. De uj, meg uj örömérzet is elfog, hogy meg nem vertek.

(Folyt. köv.)

V.

Hogy csókolozni jó lenne nagyon —
valami rejtett, meleg zugban;
a balteremben emlékszik minap
rózsás kis fülebe sugtam.

Hogy ölelkezni jó lenne nagyon,
azt tüzes hévvel emlegettem;
s dikcióm végén nevetett kegyed
s aztán én is nevettem.

VI.

Emlékszik, csókos nyári est volt
és olyan forró volt a lég
és holmi discret hangulattal
volt teljes a nagy mindenség.

Emlékszik, mi történt aztán —
egy nagyon édes episód;
— oh kérem, én nem folytatom,
csak melegünk volt szörnyü mód.

VII.

Megirtam csengő dalokban
mindazt, mi önben érdekes;
mily csáb van karcsu termetében
és frizurája mily nemes.

Megirtam öltözködés terén,
ön elsőrendü qualitas;
és merészebben megjelenni
e földön nem tud senki más.

Senki sem lejti tüzesebben
az édes flirtek táncait;
senki sem szövi ügyesebben
a megigézes láncait.

Mondhatám, hogy kegyed királyné
érhet a gáncs szó-e?
az igaz, arról mit sem irtam,
vajjon a szive jó-e?

Epilog.

Hagyjuk el a lirát,
ön más, meg én is;
minek forszirozzuk
a szerelmet mégis.

Öné a boldogság,
enyém csak az álom,
ön a számozatlan,
én a villamost várom.

Enyém a csalódás,
öné a szerelem,
férje bankdirektor —
látásból ismerem.

Halmi Bódog.

Keresek megvételre
egy
pianinót.
Cím a kiadóhivatalban.

Türelem.

Szomoru sziv, hervadt ajkon
Ne keseregj oly nagyon!
Megértem nagy keservedet,
Hisz magam is vonaglom!

Meg-megrendül szegény szivem,
A fájdalom tépj meg;
Hogyha kinodra gondolok,
Éltedért is remegek! . . .

Mért is kellett megszületnünk.
Tán szenvedésre csupán?!
Gunyolódó világ szája
Örvend a más fájdalmán! . . .

Mily jól esnék elsirhatni
Egymás keblén panaszunk!
Mily jól esnék elmondani:
Milyen rossz a mi sorsunk!

Nem érti a hamis világ,
Hogy mi a hű szerelem;
Nem érti, mert fásult szive
Örül, ha más kesereg.

Örvendezzen, vigadozzon,
Ha mi magunk sirunk is;
Meghozza majd a jövendő,
Hogy mi még nevetünk is!

De ehhez nagy türelem kell,
Fájdalmunket elnyomó!
Ha még ezt meg tudod tenni,
Ugy a jövőnk biztató! . . .

Pontos bácsi.

HIREK.

A szombathelyi üzletvezetőség területén a novemberi előléptettek között a B-osztályban találjuk a következő változásokat: Schmidt József I. oszt. mozdonyfelvigyázó lett a 1. fiz. csop. 2. fiz. fokozatába; Schneidler Ferenc I. oszt. mozd. felv. a II. fiz. csop. 1. fokozatából a 2. fokozatába; Szendrei Géza, Palotai Sándor mvezetők a IV. fiz. csop. 1. fokozatából a 2.-ba; Hadnagy Géza művezető II. fiz. csop. 1. fokozatából a 2.-ba; Piller Károly, Kalbács István, Pajor Ferenc mvezetők a IV. fiz. csop. 2-ik fokozatából a 3.-ba; Deák János mvezető a IV. fiz. csop. 4. fokozatából az 5.-be; Kárász József, Permai Ignác főkalauzok a VI. fiz. csop. 2. fokozatából a 3.-ba; Németh Ferenc kalauz a VII. fiz. csop. 4. fokozatából az 5. fokozatába léptek elő.

Nem égett gyertya az idén a temetőkben. A halottak megelégedtek a szelid, sirjukra simuló virágokkal is. Nem fájt porló szivüknek, hogy kormányrendelet tiltotta el fejfájuk alol a villogó, égő, kedves gyertyát, ők, a halottak, akik már mindent tudnak, akik már mindent megértenek: megértették a kormány róluk szóló rendeletét is; ők jól tudják, hogy takarékoskodni kell a világító portékával; kell az élőknek minden gyertya, petróleum, világító gáz és villany. Csak az élők nem akarnak megérteni semmilyen rendeletet se. Igazán mélységesen elszomoritó hogy milyen gyermek, fegyelmezetlen a magyar. Megdöbbentő, hogy leselkedtek sokan a sirok mellett; jön e a rendőr? S ha nem sejtették mogorva közelségét: titokban meggyujtottak egy-egy gyertyát a sirokon. Ez a mi háborus nyomoruságunk titka. Mindenki: kicsi és nagy, ur és szegény, hatalmas és gyenge, tőke és munkás ki akar itt játszani minden rendeletet. Még a halottak csendes tanyáján is azért voltak halottak napján sokan boldogok, mert — nem csipte meg őket a rendőr, pedig — hajjaj — gyertyát is égettek.

Sárvár uj plébánosa. Mikes János megyéspüspök Mária Terézia bajor királyasszony Őfelsége, Sárvár kegyura bemutatása alapján Schiefer István szentszéki tanácsost, alsóbeledi esperes-plébánost, nevezte ki Sárvár plébánosává s a sárvári kerület esperesévé. Az uj plébános a napokban foglalja el plébániáját.

Halálozás. Pápán egy általánosan tisztelt matrona hunyta le örökre szemeit az elmult vasárnap este: özv. Svényi Ferencné sz. Sztaviarszky Mária adta vissza nemes lelkét Teremtőjének élete 84., házas állapotának 65. és özvegységének 42. évében. Kedden délután temették nagy részvét mellett. — Az elhunytban Szentgyörgyi Sándor pápai karnagy, a »Pápa és Vidéke« szerkesztője, anyósát gyászolja.

Hadiadófizetők. A szombathelyi kir. pénzügyigazgatóság a mult héten a többek között Heimler Ernő és Heimler Kálmán czelldömölki kereskedők hadiadóját is megállapitotta.

Jön a hadiszappan. Értesülésünk szerint az osztrák hadiszappan mintájára nálunk is fognak 50 százalékos zsirtartalmú szappant gyártani. A hadiszappan ára kilónkint 4 korona lesz s egynyolcad, egynegyed és egyketted kilós darabokban kerül forgalomba. A hadiszappan minden darabján »H. Sz.« jelzés lesz.

Szesz és trafik. Egy rendeletet s egy felhivást olvastunk a héten, melyek gyermekvédelmi szempontból igen figyelemre méltóak. A rendeletben a székesfőváros főkapitánya tiltja meg, hogy 18 éven alul levő ifjak éjjeli mulatókat, éjjeli kávéházakat s egyéb italmérő helyeket látogathassanak. Megtiltja, hogy ilyeneknek szeszes italt kimérjenek. A felhivást pedig a győri főispán bocsájtotta ki az ottani trafikosokhoz. Felhivta őket, hogy 16-ik életévüket be nem töltött fiatalkoru egyéneknek semmiféle dohányárut se szolgáljanak ki, még akkor se, ha felnőttek megbizásából jelennek meg dohányáru vásárlására. Fontosságát, okosságát mindegyik irás magában hordozza.

Halálozás. Lichtschein Gusztáv, a mindenféle üzlettel, kereskedéssel foglalkozó, egyszerüen a mindenki »Guszti«-ja nincs többé. Az elhunyt tipikus alakja volt Czelldömölknek s jóizü csattanós tréfáiért kedvelték. A tavasz óta panaszkodott már, a folytonos fejfájás kinozta, pár nappal ezelőtt a fejtisztaságba döntötte s pénteken végzett vele. Temetése ma délután lesz. Halálát nagyszámu tagból álló családján kivül kiterjedt rokonság és számos jóbarát, ismerős gyászolja.

Ismét az árdrágitók. Bagics József ostffyasszonyfai lakos az árpát a maximalis áron felül adta el; ezért 5 napi elzárásra és 300 korona pénzbüntetésre, további 510 korona visszafizetésére itéltetett. Ugyanezen büncselekményért a következő ostffyasszonyfai lakosok itéltettek el: Horváth Mihály 5 napi elzárásra, 300 K pénzbüntetésre, 158 K visszafizetésére; Szakács Józsefné 5 napi elzárásra, 200 K pénzbüntetésre, 40 K visszafizetésére. — Mézes Mihály ostffyasszonyfai lakos maximális áron felül *vett* árpát, de az eladó ellen *feljelentést nem tett*; ezért 1 napi elzárással és 20 K pénzbüntetéssel sujtatott. — Csizmazia Sándor ostffyasszonyfai lakos a zsir kilogrammját 12 koronáért adta, ezért 5 napi elzárásra és 10 K pénzbüntetésre itéltetett. — Nem győzzük eléggé dicsérni a hatóság erélyes eljárását, mikor minden figyelmeztetés hiábavalónak tátszik. Csak hát minden vonalon igy lenne! Mert hogy pl. egy pár gyermekcipő talpalásáért 20—25 koronát kérjenek, az már mégis hallatlan! Vagy egyik üzletben a Franck-kávé (rud) 30-, a másikban 40—45-, sőt 60 fillér és egy korona, talán szintén türhetetlen! Satöbbi, satöbbi . . .!

Fel kell jelentení a visszaéléseket. A legfontosabb probléma minden kérdés között, mely a nagyközönséget mostanában foglalkoztatja, a közélelmezés ügye. A hatóságokat is, meg lapunk szerkesztőségét is naponta a panaszok halmazával árasztják el a legkülönfélébb visszaélések miatt, melyeknek kideritése s az ellenük való erélyes intézkedés — sajnos — majdnem lehetetlenné válik azért, mert a panaszok rendesen névtelen levelek alakjában érkeznek, vagy pedig a panaszosok nem hajlandók azokat megnevezni, akik a visszaélést elkövették, mert attól tartanak, hogy mint feljelentők kellemetlenségeknek lesznek kitéve. A közönségnek ez az érthetetlen tartózkodása azonban igen nagy kárára van a közérdeknek, amely megkivánja, hogy ezekben a nehéz időkben — amikor az élelmiszerek beszerzése amugy is a legnagyobb gondokat okozza a háztartásoknak — minden visszaélés, uzsoráskodás, megnem engedett nyerészkedés példásan megtoroltassék. Akár az árak, akár valamely élelmiszer minősége avagy élelmicikkeknek ki nem szolgáltatása és visszatartása tekintetében elkövetett visszaélésről van tehát szó, feltétlenül tudomására kell hozni a hatóságoknak, melyeknek legjobb intencioi is illuzóriusokká válnak, ha feljelentés nem történik. Akiknek panaszuk van, forduljanak bátran akár irásban, akár személyesen a hatósághoz, ahol minden felszólamlást készséggel meghallgatnak s ne tartsanak attól hogy nevük az ilyen ügyekkel kapcsolatban forgalomba kerül. A hatóság, ha tényleges visszaélésről van szó,

hivatalból fogja az eljárást mindazok ellen megindítani, akik semmivel nem mentheto nyereségvágyból még jobban megnehezítik a élelmezés [illegible]

Cég megszünt. A háború folyán a zalaegerszegi szentgróti községben megszünt az egy osztályu polgáriskola. A zalaegerszegi kir. tanfelügyelőség valamint ügyben körirat küldött a megyebeli polgáriskolákhoz, ezek között véletlenül a már megszünt zalaszentgróti polg. iskolának is. A körirat visszakerült, rajta a szentgróti posta által felragasztott cédulacska e szavakkal: *„Cég megszünt"* — Jó mulatnak most az eset felett Zalában.

Adományok a sebesült katonák részére. A czelldömölki Vörőkereszt-kórház és vasuti üdülőállomás részére az utóbbi héten a következő adományok érkeztek: Gyönörey György (Inta) naponta 2 liter tej, Kaffl Gyula naponta 10 üveg szódavíz. Alsóság község 85 drb. kaposzta, 44 drb kel, 1 kosár burgonya, fél mérő bab, 1 kosár zöldség és 13 drb. tojás. Kabina nővérek 2 korona, Szai Kiss Józsefné (Papocz) 1 csirke. Wallenstein Károlyné Alsóság volt szives a kórházat látogatni és végeztetni.

A jövő evi kalendáriumbol. Ujév napja hétfőre, Vízkereszt ünnepe szombatra esik s így az évi első hetében mindjárt két kettős ünnep lesz. A farsang 46 napig tart és február 20-án ér véget. Husvét április 8. és 9., pünkösd május 27. és 28 napjára esik. A karácsonyi ünnepek kedd és szerda napra esnek. Ezeken kívül kettős ünnep lesz még augusztus 19 en és 20-án, szeptember 8-án és 9-en. Az 52 vasárnappal együtt összesen 67 ünnepnap lesz jövő évben.

Kiadó: Dinkgreve Nándor.

2 darab

vaskályha

olcsón eladó.

Cím a kiadóhivatalban.

Grand Hotel

ESPLANADE

nagyszálloda BUDAPEST, Zsigmond-u. 38—40 szemben a „Lukács-fürdővel."

Közlekedés percenként minden irányban. Megállóhely.

Hónapos szobák egy személyre 120 koronától feljebb. Gőzfűtés, hideg- és melegviz. Egyöntetű kilátás a Rozsadombra, ózondus levegő. Rendivül csendes, nyugalmas, elsőrendű szalloda és berendezés. Uj vezetőség. Átutazó vendégeknek naponként 4 koronától feljebb.

Pokros Károly és Géza.

Lang Kálmán

gépraktára Czelldömölkön

Gayer-féle ház.

Nagy választék mindennemü gazdasági gépekben.

Vetőgépek, ekék,

gazdasági kellékek

minden időben jutanyos áron beszerezhetők.

Henger- és gépolaj

állandóan raktáron.

Üzletáthelyezés.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy Czelldömölkön a Bárany-vendéglőben levő

Turul-cipőraktáramat

1916. évi november hó 6-án a Szentháromságtéren levő **Kosztolitz** rövidáru üzlet helyiségeibe

helyeztem át.

Midőn erről a n. é. közönséget **értesitem**, szives tudomására hozom, hogy a legujabb divatu, kiválóan tartós cipőket jutányos árakon árusitom.

Kiváló tisztelettel

Gottlieb Izidor.

159 szám.
1916. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulirott bíróság végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a czelldömölki kir. járásbiróságnak 1915 évi 32912 számu végzése következtében dr. Moritz Dénes ügyvéd czelldömölki tekintetes felperes javára Kissomlyó községben 1146 K 20 f. s jár. erejéig 1915. évi augusztus hó 28-án foganatosított végrehajtási kielégitési végrehajtás útján lefoglalt és 1100 koronára becsült következő ingóságok n. m.: 2 drb. zsemlye-szőrü üsző tinó és 1 drb. vörös-tarka szőrü üsző borju nyilvános árverésen eladattak.

Mely árverésnek a czelldömölki kir. járásbiróság 1916-ik évi PK. 1608/1912/4. számu végzése folytán 566 kor. 60 fill. hátralékos tőkekövetelés, ennek 1916. évi augusztus hó 20-ik napjától járó 5% kamatai erejéig, Kissomlyó községben alperesek lakásán leendő megtartására **1916. evi november hó 21 ik napjának délelotti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében, készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Czelldömölk, 1916. évi november 6-án.

ZÁBORSZKY SÁNDOR
kir. jbirósági végrehajtó.

Két darab divatos cserépkályha

azonnal olcsón

eladó.

Bővebb értesitést ad lapunk szerkesztősége.

Felhivás!

A Kemenesaljai Önsegélyző Hitelszövetkezet Czelldömölkön

f. évi november hóban nyitja meg

VI. (3 éves) évtársulatát.

Egy üzletrész 50 fillér.

Kölcsönöket nyujt **olcsó kamatláb mellett** bélyegmentes kötelezvényre, mely kölcsönök a heti befizetésekkel törlesztődnek. — Minden üzletrész után 50 fillér beiratási dij fizetendő egyszersmindenkorra.

Üzletrészek a

Kemenesaljai Közgazdasági Hitelbank Részvénytársaság

Czelldömölk üzlethelyiségében, az üzleti órákban jegyezhetők.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Nyomatott Dinkgreve Nándor villanyerőre berendezett könyvnyomdájában, Czelldömölk.